

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 27. Maia V. S. ROKU 1808.

WILNO d. 27 Maia. III. O sposobie wprowadzenia sprawy, o registrach, odkładaniu spraw i o stawiających. 8. Gdy w punktach 16, i 17 ukazu 21. Grudnia 1807 roku dla rozsądzenia spraw z osobami do których się okaże pretensya, Kommissyom albo przez proste wszystkich wezwanie, albo przez posłane obwieszczenia, które moc pozwu mieć będą, strony do stawiania pociągac iest dozwolono, uskuteczniając tedy takowy przepis Kommissya stanowi: iż plenipotent od Uniwersytetu umocowany o summy za obligami lub innego tytułu inskrypcjami funduszowi edukacyjnemu należne, obwieszczenie w imieniu Sądu Kommissyinego z dołączonymi obligu czyli innego dokumentu kopiami, a w sprawach innego rodzaju samo tylko obwieszczenie z dokładnym interessu opisaniem w kopii z oryginałem zgodney zamiast pozwu stronie tym sposobem zapozwany przez woznego postać; i wzajemnie kazdy obywatel bądź to w pretensjach do niego regulowanych odwozujący się, bądź też z własnego powodztwa w rzeczy funduszu edukacyjnego tyczący się przez podobne obwieszczenie do rąk plenipotenta funduszowego podane, proces prawny prowadzić obowiązany będzie, za takowem obwieszczeniem na dobrach położonym i przed Aktami Ziemiemi, albo Grodzkiemi własnego powiatu zeznanem, za niedziel sześć do rąk stronie pozwanej podanem za niedziel cztery termin do stawiania przypadac ma. Co równie służyć będzie i obwieszczeniom w Mieście Wilnie oczywisto w ręce podanem, a przed Pisarzem Kommissyi Sądowej Edukacyjney zeznanem. Wyjąwszy rekonwencyonalne, które podług processu Litewskiego terminowemu stawianiu nie podlegają. 9. Wpisy po upłynionym terminie obwieszczenia czyni Pisarz, lub jego pomocnik, wyraża dzień odebranego przez stronę pozwaną obwieszczenia, lub położonego w iey dobrach, i treść rzeczy o co iest zapozwana pokrótce dołącza. 10. Wokanda spraw przybita będzie na drzwiach Sądowych. 11. Regestra Sądowe dwa będą, jeden Summarijny, w który wszystkie sprawy, tylko summowne wpisywane być mają, drugi ordynaryjny do którego wszystkie inne jakiegokolwiek bądź rodzaju z rzeczy i osob funduszu edukacyjnego tyczących się mieszczonemi będą. 12. Wokande spraw porządkiem wpisów zachowane będzie tym sposobem, że po przewołaniu naprzód z regestru summarijnego wszystkich aktoratów, registr ordynaryjny wzięty będzie, z którego po odsądzeniu każdej oczywistej sprawy, zaowu kolej na registr summarijny, chyba w nim żadnych nie było wpisów, przypadac będzie. 13. Sessye Sądowe od godziny osmej ranej do godziny drugiej po południu codziennie w każdym tygodniu wyiowszy

dni święte i uroczyste odbywać się mają. Extraordinaryne zaś Sessye Ekonomiczne wedle potrzeby składane być mogą i po południu. 14. W sprawach obligowych, i kazdych prostego dlugu do regestru summarijnego należących, żadne dylacye ani beneficya prawne dozwoleńmi nie będą, lecz natychmiast wyrok oczywisty następować ma: w sprawach zaś z regestru ordynaryjnego przywołanych, iestliby w nich poprzednicze jakiegokolwiek wyższej instancyi nie pozachodziły oczywiste dekreta, kopii spraw z komunikacją czyli komportacją dokumentów, i z odkładem do terminu, jaki w dekrecie wyrażonym będzie, użyconą być ma, a na drugim terminie pod upadkiem sprawy za stawianiem lub w niestawianiu strony pryncypalnie sądzonemi będą. Komunikacją czyli komportacją zaprzysięga na iey całości plenipotent lub archiwista od funduszu; a strona przeciwna, iey plenipotent lub archiwista nawzajem, osobiście przed Kommissyą lub w innych aktach z iey dozwoleńmi za przypadkiem choroby. 15. W okolicznościach gdzieby sam Sąd uznał że sprawy potrzebę przypozwania osoby niewchodzącej w sprawę, lub rekwirowania o papiery, które nie są złożone, a rozumiałyby się koniecznie być potrzebnymi, w takim razie Sąd odkładu sprawy do dalszego terminu na raz tylko ieden dopuści. 16. Kto nie stawa na terminie, pierwszy raz nie stawne winy i expensa iak za kondemnatą w najwyższych instancyjach wypadłą płaci, a po podanem w miejscu Exekucyi obwieszczeniu, na drugim terminie iestliby nie stawał, chociażby zaocznie, iednakże ostatecznie sądzonym będzie. 17. Kazdy kto tylko ma plenipotencyą od strony, podaje interes na piśmie, które, iako też odpowiedź komunikują sobie na wzajem strony stawiające. Akcessorya, produkta, repliki mają być nie słownie wnoszonemi, ale przez pisma lub druki podług zwyczaju tu używanego podawanemi, i żadna ślowna na Sądach remonstracya miejsca nie ma. 18. Akcessorya wszystkie razem nie osobno na piśmie wnoszone drugiey stronie komunikowane, i takoz wszystkie razem z odpowiedzią do decyzji podawane być mają.

IV. O sposobie decydowania i o kadencyach Sądowych. 19. Jak tylko oddane zostaną do decyzji czy to akcessorya przed rozwiązaniem samej sprawy, czyli też produkta i repliki w samej sprawie, na ustępie zostaną tylko osoby do składu Kommissyi należące. 20. Większość decyduje, równość zdań rozwiązuie Prezydujący, stosownie do ordynacyi Kommissyi Edukacyjney 1776 roku Listopada 30 dnia. Sekretne kreski na żądanie iednego Kommissarza Votum decisivum mającego,

raz tylko danemi będą. 21. Decyzje akcesoryjne i oczywiste w mniejszych sprawach zapisywać się będą w regestrach Sądowych przy aktoratach, oddzielnie zaś będą dwa protokoły: jeden Sądowy, w który decyzje pryncypalne w całej swojej rozciągłości z spraw większej wagi sądowych, zapisywane będą, drugi Ekonomiczny, do którego także rezolucye Kommissyi w interessach rachunkowych i innych materyach niesądownie odbywanych, z całą dokładnością wprowadzane byđź mają, trzeci także Ekonomiczny, w który przedstawienia i komunikacye do władz Rządowych, iako też rekwizycye różne zapisywane byđź mają. Protokoły te Kommissarze przytomni podpisują. 22. Do innych Magistratur zwykłym komunikacyi sposobem robi się odniesienie. 23. Czas Sądowym, Ekonomicznym i wszelkim działaniom Kommissyi od dnia 1 Miesiąca Września do dnia 1 Miesiąca Maia co rocznie aż do zakończenia wszystkich czynności przepisuje się, w Miesiącach zaś wakacyjnych ieden z członków Kommissyi cum voce consultiva zasiadający będzie przytomnym dla przyjmowania expedycyi do Kommissyi adressowanych. 24. Dziennik czynności wszystkich na Sessjach Kommissyi odbywanych, utrzymywany ma byđź przez iednego z Kommissarzów vocis consultivæ, a podpisanym będzie od kompletu decydującego. 25. Kancellarya Kommissyi utrzymywać także będzie dziennik osobno z rubrykami oddzielnymi dla przychodzących expedycyi, w których rubrykach data odebrania, krótki wyciąg daney odpowiedzi, adnotacya oddania tego papieru bądź do archiwum, bądź plenipotentowi, bądź też na powrót stronie, lub odsłanie gdzie z interessu wypadu zapisywane będą. 26. Wszystkie dzienniki, registra, protokoły Ekonomiczne i Sądowe, iako też każde xięgi w Kancellaryi Kommissyiney utrzymywane mają mieć na końcu wyraźną wielość stronic numerowanych. 27. Pieczęć Kommissyi ma byđź pod rządem Pisarza lub iego pomocnika, któremu Pisarz poleci.

V. O kosztach prawnych. 28. Ktokolwiek jest pozwanym, i wskazanym na płacenie należytości, płaci koszta prawne które przez dekret Kommissya udecyduje. 29. Od każdego wypisu z akt Kommissyi, piszący za arkusz dwadzieścia cztery wiersze na iedney stronie w średnim charakterze, wezmie złotych dwa, od dekretu zaś i pieczęci Kommissyiney nic strona nie płaci prócz poszlin. Takową ordynacyą Kommissya Sądowa Edukacyina ułożyła, podpisała, i do akt wszelkich przestać przez środki Ukazem wskazane tudzież do szkół i obywatelów postanowiła. Działo się na Sessyi dnia 27 Miesiąca Kwietnia 1808 roku w Wilnie.

WILNO VS. d. 27 Maia. 17terazniejszego miesiąca, w dzień urodzin Doktora Jenner, wynalazcy wakcyny odbyła się installacya instytutu publicznego wakcynacyi w tutejszém Mieście. JW. Gubernator woienny, Gubernator cywilny, Biskup Wileński, i Dyrektor Pocz Litewskich, oraz wiele innych osob wysokiej dostojności, zaszczytliwi akt ten swoją obecnością, JP.

Professor Frank prezydent departamentu 3go Towarzystwa dobroczynności, którego instytut wakcynacyi jest częścią, i JP. Sowiec nadworny Heyman, Szef tego instytutu, mieli stosowne do okoliczności mowy. Celem Wileńskiego instytutu wakcynacyi, jest szczepienie wakcyny bezpłatnie wszystkim ubogich rodzicom dzieciom, które tylko będą przedstawione, i dostarczanie za umiarkowaną ofiarę materyi wakcyny wszystkim Medykom i Chirurgom, którzy się oto udadzą; adres jest następny. Do Wileńskiego instytutu wakcynacyi. Dochod z ofiar, które towarzyszyć powinny rekwizycjom obrócony będzie na utrzymanie instytutu, oraz na nagrody i zachęcenie ubogich rodzicom, ażeby od dzieci swoich wakcynowanych pozwalali brać materyą wakcyny, dla użycia oney do wakcynowania innych. Instytut odpowiada za swoje wakcynowanie i za dobroć udzielanej materyi, która zawsze brać się będzie od dzieci tylko zdrowych, doskonale czerstwych, i nie mających żadnego rodzaju wysypek skurnych. Ustawy tego instytutu obeymujące szczegóły urządzenia, równie iako i inne pisma ściągające się do przedmiotów dobroczynności, znajdą się u JP. Zawadzkiego Typografa Akademickiego w tutejszém mieście.

BAYONNE d. 6 Maia. Listy z Madritu pisane smutną wiadomością przyniosły; d. 2 Maia powstał w tej stolicy rozruch wielki, który przecie uspokojono; rzecz stać się miała sposobem następującym. Przez kilka dni powstanie gminu poprzedzających widziano po rynekach i ulicach gromadzące się tłumy pospólstwa mieyskiego, zmocnione wielo tysiącami wieyskich mieszkańców, których sprawce spisku na koniec im do brze wiadomy do murów zprowadzili; rozrzuciono wszędy buntownicze odezwy, namawiające Hiszpanów do powstania przeciwko Francuzom; co widząc i słysząc ostatni wszelką ostrożność zachowali; iednak W. X. Murat załogi stołeczney pomnażać nie kazał; w Madricie nie było nad 3 t. żołnierzy zprzymierzonych, lecz dywizye na wzgórkach otaczających miasto obozem stojące rozkaz miały czuwać we dnie i w nocy; gotowe do ruszenia na pierwsze hasło.

D. 2 rano Królowa Etruryi z Infantem Franciszkiem najmłodszym z synów Karola 4 postanowiła opuściwszy stolicę do Bayonne wyjechać; czyli ią do podróży zmiewała blisko niebezpieczeństwo nie wiadomo. Ostrzeżony o tém W. X. Murat posyła do niej z pożegnaniem Adiutanta. Officyer Francuzki przed pałacem otoczony od gminu miał już zginąć, gdy kilkunastu grenadyerów straż utrzymujących na ratunek pośpieszyło. Ten był początek rozruchu; wkrótce drugi Officyer Francuzki napadniony został i ranę odniósł w ucieczce. Wielka ulica Alcalá, brama słoneczną zwana, rynek wielki, inne mieysca przyległe napełniły się tłumem rokoszanów niezliczonych. Tu już W. X. kazał uderzyć na trwogę, zatoczono działa, garnizon stanął pod bronią, obozy o następującej rozprawie zostały przestrzeżone. Pospólstwo tém nie ustraszone, gardząc ow-

zrem szczupłą garstkę Francuzów, wpadać zaczyna po wielu miejscach razem, uzbroione orężem iaki na prędcę mieć mogło, lecz wszędy ogniem z ręczney broni porażane pierzchało.

Trzeba było koniec tym gonitwom położyć; więc Gubernator Madritu G. Grouchy rozkaz odbiera iść na ulicę Alcalá, gdzie najmniej 20 t. gminu zgromadzonego liczono; 30 połowych armat które poprzedzały jego kolumnę, w krótkim czasie kartaczami oczyściły ulice i rynki w tej stronie, jazda resztę rozproszyła. Na tém boiowisku stać nie mogąc gmin opanował niektóre domy, z okien i dachów ognia do przechodzących Francuzów dawano; lecz w tych twierdzeniach nawet zamknięci Hiszpani, odpor dawali regularnemu żołnierzowi nie długo, bagnet wszystkie zapory przełamał. W tej walce Gubernatorowi najwięcej pomogli Generałowie Guillot i Daubrai. Tu pokonane tłumy cisnęły się do arsenału, gdzie znalazłszy armat 28 i 10 t. karabinów, o nowém przedsięwzięciu zamyślały. W klasztorze bliżkim zbiorowi znajdował się z piechotą G. Lefranc; ten nie tracąc drogiej chwili, ażeby nie dał czasu buntownikom przyścia do sprawy, sam z murów wypada, tłum rozprasza.

Tu już porażone pospólstwo nic więcej czynić nie śmiejąc rozbiegać się zaczęło na wszystkie strony, mieszkańcy w domach szukali zchlornienia, wieśniacy w pole uciekali. Takim sposobem spokoyność przywrócono Madritowi. Z Francuzkiej strony nie legło nad 25 żołnierzy, 50 jest ranionych, pod G. Grouchy konia zabito; klęska Hiszpanów nie wyrachowana dotąd, musi być bardzo wielka; ulice i rynki trupem zasłał ogień ręczny i kartaczowy; ktokolwiek broni nosił w mieście i był w tłumie, przebaczenia nie znalazł; pospólstwo na wieś powracające przez jazdę miasta opasującą na polach rozsiekane. Garnizon Francuzki składał się z 2 batalionów fizylierskich G. Friederich, batalionu strzelców gwardyjskich, i 600 jazdy; wojska w obozach stojące wtenczas dopiero wkraczać zaczęły do Madritu, gdy już rozprawa koniec wzięła. O sprawcach tego rozruchu, ich zamiarze nic niema pewnego, czekamy co rząd powie o tém. Znaczniejsi obywatele stolicy Hiszpańskiej zachowali się spokojnie; gdy bunt poskromiony został, prosili wszyscy W. X. żeby rychley rozbroił pospólstwo dla dobra i bezpieczeństwa powszechnego.

O niespodzianych zdarzeniach góńcém dziś uwiadomiony Napoleon Imperator, udał się natychmiast do Karola 4 z smutném doniesieniem. Płakał Hiszpański Monarcha nad krwią daremnie przelaną, i zawoławszy X. Asturyi przekładał synowi nieszczęśliwe skutki rozruchów domowych. Do tegoż X. pisał list Napoleon w nacyzalszych wyrazach; wkrótce o tém damy sprawę dokładniejszą. Tymczasem Karol 4 rozkazał stawać przed sobą w Bayonne wszystkim korony Hiszpańskiej Ministrom, całej radzie Castilii, Infantowi Antoniemu bratu swojemu, którego Ferdynand 7 namiestnikiem swoim zostawił w Madricie; ażeby zaś porządek i spokoyność w kraju były zachowane,

W. X. Murat ogłoszony Generalnym Namiestnikiem Królestwa.

PARYZ d. 10 Maja. Armia Portugalska do Hiszpanii wkroczyła przez Ciudad Rodrigo, do którego miasta W. X. Murat wysłał Adjułtanta swego Borelli na przyjęcie batalionów następujących jeden po drugim; wszystkie do Valladolid przyszedłszy mają złożyć dywizyą wojsk Francuzkich. G. Gubernator Catalonii Ezpeletta ogłosił prowincyi, co G. Duhesme wódz korpusu obserwacyjnego wschodnich Pyreneów przed nim oświadczył, że rządca Francuzki obrał najdzielniejsze środki do utrzymania spokoyności, i rad widzieć będzie dwa narody sąsiedzkie tak dawno zprzymierzone, między sobą zachowujące ścisły związek przyjaźni, ponieważ nie ma innego zamiaru, jak uszczęśliwienie Hiszpanii, przykładne ukaranie buntowników każdego rodzaju, i zachowanie powszechney spokoyności.

Napoleon do Hiszpanii nie pojedzie, nawet zwiedzenie departamentów południowej Francyi podobno odłoży na czas inny, i spodziewany jest w Paryżu d. 20. Słychać że X. Asturyi ma wkrótce przybyć do Pau miasta stołecznego prowincyi Bearn, gdzie jego przodkowie z domu Burbońskiego mieszkali do Henryka 4. Przed rozruchem w Madricie zdarzonym rada Castilii do Bayonne wysłała deputacyą z grona swego wybraną, do której wchodzi Xiążęta Ossuna, del Parque, Castel Franco, Maigrabia Santa Cruz, Arcy Biskup Burgos. Deputaci Portugalscy do Bordeaux przyjechali, jest powieść, że Napoleon temu krajowi odpuścił część nakazaney kontybutcyi dotąd nie opłaconą.

Rozumiano że za Admiralami Gantheaume i Lallemand pospieszą Angielskie floty, i Toulon zamkną; lecz nieprzyjaciel pilnuje Sycylii i Archipelagu; handel Marselski z Corsyką, Toskanią, Neapolem, Genuą żadney nie ma przeszkody. Kapitan korsarski z S. Malo Surcouf na morzach Indyjskich zabrał 8 okrętów Angielskich bogato ładowanych, między temi 3 własne kompanii wschodniej, i całą zdobycz do wyspy Bourbon, Reunion zprowadził. Do Bayonne spodziewany jest Eugeniusz Wice Król Włoski. W Lisbonie G. Junot ustanowił trybunał jedyny, przed którym stawać muszą obwinieni o wzruszoną spokoyność narodu.

O uwolnieniu i podróży do Bayonne X. Pokoju wiadomość jest następująca. Gdy na żądanie rządu Francuzkiego wychodził z więzienia, już na sobie nie miał żadnego prawie okrycia, broda na kilka calów porośła. Przeprowadzał Adjułtant W. X. Murata Półkownik Martés; temu opowiedział, iż codziennie przynoszono więźniowi doniesienie o zapadłym wyroku baniebney śmierci, i prędkiem onego wykonaniu, wytrzymał nieopisane męczarnie, sam sobie usługiwał. W drodze odebrał list własnoręczny Karola 4 Izami Monarchy zroszony; tę rzekł, pierwszą i jedyną pociechę odbieram od dnia upadku; świat o mnie zapomniał, niewdzięcznicy którym najwięcej dobrego uczyniłem, pierwsi powstałi; gwardya ad-

przedawszy Karola 4 wkrótce zaprzeda jego syna. Niczego teraz nie pragnę, iak mieszkać spokojnie we Francyi z dziećmi moimi. Gdy iemu pokazano, co nieprzyjaciele ogłosili o niezmiernych dostatkach niby znalezionych u niego. Potwarz jest czysta odpowiedział, nigdy tego nie dowiodą przeciwnicy; nic nie znaleźli upewniam oprócz przystoynego sprzętu, i gotowizny na obchod dzienny potrzebney; w Anglii, Francyi, Geouii kapitałów nie miałem; co mi Król darował, obróciłem na zakupienie dóbr ziemskich w Hiszpanii. Swiadectwo i przychylnosc Karola 4 za spokoia sumnienie moje w nieszczęściu.

W. X. Murat ogłosił w całej Hiszpanii, że pasporta i inne pisma wydane komukolwiek przez rząd krajowy podimieniem Ferdynanda 7, nie będą przyjęte od urzędników cywilnych i wojskowych Francuzkich.

COPPENHAGA d. 10 Maia. Okręt kupiecki przez korsarzów Norwegańskich zabrany potwierdził dawniejszą powieść, że Ministrowie Angielscy wojsko lądowe na wyprawę do Sundu przeznaczone zatrzymać, i z okrętów na brzeg wysadzić kazali; tegoż statku Kapitan powiada, że Sidney Smith na czele potęgi wielkiej udał się do Brezylji, mając Regentowi pomagać w zawoioowaniu osad Amerykańskich Króla Katolickiego. Słychać, że Angielska i Szwedzka floty nie iuż Selandyą, lecz wyspę Rugen i Pomeranią naiechać postanowiły.

Potwierdziła się wiadomość o wtargnieniu wojsk Szwedzkich do Norwegii pod kommandą G. Armfeldt, który dając o tém sprawę Monarsze swemu, sobie zwycięztwo przypisuje w utarczkach pierwiastkowych. U nas przeciwnie odnawia się pogłoska, że d. 23 kwietnia w bliskości miasta Christiania większą bitwę stoczono, w której nieprzyjaciel miał utracić więcey 2 t. zabitych i ranionych, prócz ienców między którymi znajduje się Generał. Norweganów nad 800 nie poległo. Cokolwiek jest, rząd Duński stara się tam przesłać posiłki w żywności, orężu, ammunicyi, w czém nie mała trudność zachodzi od krążących flott Angielskich, które coraz bardziey morza północne zaczęły napelniać. Spodziewamy się nawet wkrótce widzieć u brzegu naszego potęgę ogromniejszą, słysząc że wielka flotta przewozowa po długim ociąganiu się i przewłóce, naostatek wyszła z Yarmouth pod żagle d. 27 kwietnia. Te przygotowania, pogróżki, i niazdy Anglików i Szwedów, tém bardziey zapalają umysły Duńczyków i Norweganów do mężney obrony. Graf Wedel Jarlsberg ieden z naybogatszych obywatelów Norwegii wystawił kosztem własnym liczny korpus ochotników i strzelców; to samo czynią inni; miasta zaś główniejsze posyłaia do obozów żywnosc, trunki, i wszelkie potrzeby. W ostatniej bitwie z Szwedami X. Krystyan miał być raniony. Według ostatniego rachunku ludność Islandyi ma teraz wynosić dusz blisko 50 t. bydła mają sztuk 20 t. owiec 220 t. 26 t. koni. Wspomniany wy-

żey X. Krystyan donosi, że chociaż poraził i odparł Szwedów, został iednak zniewolony do koncentrowania wojsk na wygodniejszem stanowisku.

LONDYN d. 22 kwietnia. Interes Katolików Irlandzkich raz ieszcze do Parlamentu został wprowadzony, Lord Grenville podał izbie wyższej prozbę przez wiele t. osob pomienionego wyznania i narodu podpisaną, którzy żądaią, ażeby do przywileiów i swobod obywatelskich przyiętemi byli. Sam nawet Lord Moira rozumiał, że czas terazniejszy nie jest właściwy do roztrząsania ważnego dzieła; zgodzono się iednak prozbę przyięć, i w d. Maia 13 roztrząsnąć. Przed napisaniem tego wyroku X. Cumberland podał Parom pismo obywatelów Dublinu, w którym proszą ażeby na żądania Katolików żadnego względu nie miano. W izbie niższej Reprezentant Irlandzki Grattan podał prozbę pierwszey podobną przez 17 t. Katolików podpisaną, i donosił że większa nierównie liczba wkrótce to samo uczyni; odpowiedź dać postanowiono wszystkim d. 16 Maia. Ła. two przewidzieć że niepomyślna będzie.

Minister skarbowy Percival ukazał izbie niższej, iakie są potrzeby narodowe w roku terazn. Anglia i Szkocya złożyć muszą w skarbie blisko 43 mill. Ster. Irlandya 5 mill. 650 t. którey summy ponieważ z podatków zebrać nie podobno, uradzono długiem zaciągnąć 8 mill.

Drugi Minister Castlereagh przynosił dawno obiecany projekt obrony kraiu naszego przeciw nieprzyjacielskiej napaści; radzi iak naywięcey zmacniać wojsko regularne; tym końcem wszystkie onego półki piesze i konne mają być powiększone; nie ludem prosto wziętym od roli, lecz z milicyi dobrze iuż wyćwiczoney; tych wybrańców 50 t. wziąć radzi; ażeby zaś milicya nie upadła, chce ażeby nakazano z korpusów ochotniczych do niej wybrać 60 t. ludzi od lat 18 do 35 mających; takim sposobem pomnoży się wprawdzie wydatek bardzo znacznie, lecz w nadgodę kosztu łożonego Brytańnia W. zyszcze domowe bezpieczeństwo; inne sposoby bronienia kraiu przez korpusy ochotnicze, pospolite ruszenie &c. zostaną na dawnym stopniu. Milczeli na to Reprezentanci, sam tylko dawny Minister Windham dowodził że dzisiejszy projekt jest mniej doskonały, niż dawny od niego podany.

W niektórych portach osad naszych zachodnio Indyjskich zatrzymano wielką liczbę kupieckich okrętów RPtey Amerykańskiej, dopóki nie będzie pewność, pokoy zachowamy, czyli też wojnę zaczniemy z tym narodem. W brew temu rozrządzeniu przeciwny rozkaz wydała Admiralicya do zbroynych statków Angielskich, ażeby okrętom narodów obojętnych które żywnosc niosą do wysp cukrowych i drugich osad naszych w nowym świecie, bez przeszkody żeglować dozwalaty, chociaż w swiadectwach onych upatrzą niedokładność; też okręta żywnosc Anglikom przedawszy mogą bezpiecznie powracać do portów, które flottami naszymi zamknięte nie są. Ten jest skutek zamknięcia portów Amerykańskich.